

ærede Medlem siger: Hvorfor føres saadanne Forhandlinger, thi der er ikke i Udvalget gjort et eneste alvorligt Forsøg paa at faa at vide, om Regeringens Toldlovsforslag kunde gennemføres? Det er en højt mærkværdig Udtalelse. Det ærede Medlem ved, at vi paa sædvanlig Maade har gennemgaaet Toldlovsforslaget ved en Art Førstebehandling, og det ærede Medlem ved, at der derefter var indkaldt Ændringsforslag, og at jeg Gang paa Gang har kaldt paa disse Ændringsforslag. Nu havde Forholdene senere udviklet sig saaledes, at jeg en Dag, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard i øvrigt vil vide, det ærede Medlem Hr. Rode var ikke til Stede den Dag, paa Foranledning sagde, at som Stillingen var i Øjeblikket, gjorde det intet, at Ændringsforslagene ikke kom ind, men det var paa et meget sent Tidspunkt, længe forinden, i Uger, jeg havde nær sagt i Maaneder, og jeg er ikke vis paa, det ikke blev i over en Maaned, har vi ventet paa Ændringsforslag. Nu har jeg aldrig, som Forholdene laa, rettet Bebrejdelse mod det radikale Parti, fordi det ikke kom med Ændringsforslag, men naar det Parti, der ikke kom med Ændringsforslag, bagefter kommer og fremsætter Bebrejdelser for, at der ikke er gjort Forsøg paa at faa Overenskomst i Stand, er det ganske hen i det blaa, for det ærede Medlem maa vide, at Vejen til, at der skulde komme noget i Stand, var, at han var kommet med sine Ændringsforslag, eller at han havde givet Forslaget blank Tilslutning, det havde jo ogsaa været tilstrækkeligt. Intet af dette skete, og der ligger derfor intet til Grund for den Bebrejdelse, det ærede Medlem har fremsat, for, at der intet Forsøg er gjort.

Borgbjerg: Den højtærede Finansminister rettede en Bebrejdelse mod mig og det Parti, jeg har den Ære at være Ordfører for i denne Sag, en Bebrejdelse, jeg ikke havde ventet fra den højtærede Finansminister og ikke havde haft Grund til at vente. Det var nemlig den, at jeg, og altsaa det Parti, jeg tilhører, af rent partipolitiske Grunde vilde nægte denne Regering de fornødne økonomiske Midler til Regeringens Fortsættelse. Den Bebrejdelse maa jeg paa det bestemteste afvise, idet jeg henviser til foreliggende Kendsgerninger, som først og fremmest den højtærede Finansminister er vidende om. Vi Socialdemokrater har i denne Rigsdagssamling stemt for Formue- og Indkomstskat, Arveskat, Tinglæsningsafgift, Stempelafgift, Børsskat, Tobaksskat, Spiritusskat, Ølskat

— og saa har jeg her maaske endda glemt nogle Skatter —, vi har stemt for en hel Masse Skattelove, der giver Regeringen i Hundreder af Millioner Kroner. Og vi har ikke blot stemt for dem, vi har ogsaa talt for dem, vi har arbejdet med paa at gøre disse Skattelove saa gode som muligt, og ikke ganske uden Virkning. Vi har ved Tobaksskatten end ikke taget i Betænkning endogsaa at danne en Trekant sammen med den højtærede Ministers Parti og de Konservative mod et Parti, som vi ellers har haft den Glæde — og paa saa mange Maader til Held for vort Lands Udvikling — at arbejde sammen med. Vi har stillet os fuldkommen sagligt til alle disse Skattelove. Ikke mindst jeg har personlig i min Udvalgsvirksomhed imødekommet Ønsker og Henstillinger fra den højtærede Finansministers Side, f. Eks. om at faa adskillige af disse Skattelove gennemført hurtigt, gennemført inden 1. April, for at deres Udbytte kunde komme paa Finansloven, for at dermed Danmark skulde blive bedre stillet, ogsaa hvis det snart skulde komme i den sørgelige Nødvendighed igen at skulle se sig om paa Laanemarkedet. Vi har været imod alt, hvad der fra anden Side med en vis Ret er ført i Forslag om en Sammenkoblingspolitik, der gik ud paa, at man maatte betragte alle disse Skattelove som en Helhed og ikke kunde give Regeringen nogen af dem, heller ikke direkte Skattelove, før man havde set, hvorledes det gik med de indirekte. Vi har taget paa disse Skattelove ganske sagligt. Jeg havde derfor ikke ventet saadanne Bebrejdelser fra den højtærede Finansminister, for de er fuldkommen uberettigede. Vi er dog vel ikke forpligtet til at bevilge denne Regering Skattelove, som vi er principielle Modstandere af. Det kan aldrig være nogen Oppositions Pligt. Det kan overhovedet aldrig være Pligt for en Rigsdagsmand at stemme for noget, som han er principiel Modstander af. Ved Skattelovenes første Behandling i November sagde jeg udtrykkelig straks og paa Forhaand — Forord bryder ingen Trætte —, at vi vilde gaa mod Restaurationsskatten og Chokoladeskatten, fordi vi fandt, det var uretfærdige indirekte Skatter af en saadan Art, at vi ikke kunde paatage os noget Medansvar for deres Gennemførelse. Og hvad Luksusskatten angaar, lagde vi den 25. November intet Skjul paa al den Kritik, vi havde mod dette Forslag. Vi Socialdemokrater staar for Tiden som Opposition, og vi ønsker denne Regerings Afgang snarest mulig. Vi ønsker den styrtet, og vi har ganske aabent og ærligt to Gange i denne